

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/713/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814208045
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814208045.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného: V., s.r.o., V. XX, O., H.: XXXXXXXXX, zast.: X.. Q. Q., advokát, V. XX, O., H.: XXXXXXXXX, proti povinnému: X. F., r. č. XXXXXX/XXXX, S. XX, Y. o vymoženie XXXX,XX eur s príslušenstvom vedenej u súdneho exekútora X.. Y. S., V., A. úrad O., G. XX, O. pod A., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 22.8.2014 č. k. 5Er/559/2014-8, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora X.. Y. S., G. XX, O., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že dňa XX.X.XXXX doručil súdny exekútor na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh oprávneného zo dňa XX.X.XXXX a exekučný titul, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa X.XX.XXXX, sp. zn. SR XXXX/XX, ktorý zaväzoval povinného k zaplateniu sumy X.XXX,XX Eur s príslušenstvom. Lustráciou spisov súd prvého stupňa zistil, že v tej istej veci (totožnosť účastníkov konania, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu aj požadovaného nároku, ktorý sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu) už prebieha na prvostupňovom súde konanie pod sp. zn. XXEr/XX/XXXX. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovenia § 44 ods. 2 tretia veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“), § 83, § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a zistil, že nedostatkom podmienky súdneho konania je i prekážka začatého konania - litispendencia, ktorá bráni tomu aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci. V danom prípade sa jedná o neodstrániteľný nedostatok, ktorý bráni pokračovaniu v konaní, pretože nie sú splnené procesné podmienky konania. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.) a zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. c) O. s. p.) Vytýkal súdu prvého stupňa, že prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti podľa Exekučného poriadku s poukazom na znenie jeho ustanovenia § 44 ods. 2 a ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd na základe exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie posudzuje

exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmavanie exekučného titulu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku sa obmedzuje na dodržanie jeho formálnych náležitostí podľa ustanovenia § 34 Zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu, teda jeho dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Exekučný súd sa však musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, pretože zákonné ustanovenie zaväzuje skúmať rozhodcovský rozsudok, nie rozhodcovské konanie. Pritom podmienkou pre zastavenie konania je zjavný nedostatok exekučného titulu, ktorý zaväzuje k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na Nález ÚS SR č. ÚS 5/2000 mal za to, že exekučný súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na odôvodnení právneho posúdenia veci. Zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje účastníkovi v prípade nesúladu takého rozsudku so zákonom podrobiť ho na návrh preskúmaniu všeobecným súdom. Napadnutým rozhodnutím však súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie rozhodcovského súdu spôsobom, ktorý ho pozbavuje práva domáhať sa plnenia zo zmluvy. Postupom podľa § 45 Zákona o exekučnom konaní exekučný súd teda nahradil konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských súdov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní a navyše pozbavuje účastníka konania jeho základných práv, a to práva na prejednanie veci v civilnom dvojinštatančnom konaní. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je podľa oprávneného v konkrétnom prípade neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, ktorý uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, rozhodcovská doložka - článok 2. V rámci všeobecných obchodných podmienok je dohodnutá aj rozhodcovská doložka a tieto (VOP) sú pre zmluvné strany záväzné. Poukázal na zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a na ustanovenie § 53 ods.4 písm. r/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V prejednávanej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili, odvolanie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa XX.X.XXXX a povinnému dňa XX.XX.XXXX.

Odvolací súd prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie (odvolanie smeruje proti uzneseniu) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné:

Nedostatkom podmienky súdneho konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p. je i prekážka začatého konania (litispendencia; § 83 O.s.p.), ktorá bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci.

Podľa § 83 ods. 3 O. s. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa § 251 ods. 4 O. s. p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Prekážka začatého konania (litispendencia) vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, táto je daná aj vtedy, ak pôvodný účastník v prvom konaní je vystriedaný právnym nástupcom v druhom konaní (musí byť však ako právny nástupca pôvodného účastníka označený), a tiež vtedy, ak účastníci v druhom konaní vystupujú v opačnom procesnom postavení. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania, a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade vždy konanie zastaví podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Spravidla zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr. Prekážka litispencie môže byť odstránená napr. aj tým, že konanie

bude zastavené v dôsledku späťvzatia jedného z dvoch návrhov. Pre posúdenie, či tu je prekážka začatej veci, je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskôr začatom konaní (R 97/2003).

Z citovaného ust. § 251 ods. 4 O.s.p. je pritom nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na ustanovenie § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 83 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa zistil, že v tej istej veci už prebieha konanie pod sp. zn.11Er/51/2014 a preto zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie. Odvolací súd sa s uvedeným názorom stotožnil. K uvedenému záveru dospel súd po zistení, že v oboch konaniach vystupujú tí istí účastníci (dokonca v rovnakom procesnom postavení), a že návrhy na vydanie rozhodcovského rozsudku sú odôvodnené rovnakými skutkovými okolnosťami ako v inom, skôr začatom exekučnom konaní č.k. 11 Er/51/2007.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v tomto konaní úspešný a ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.